การศึกษารูปแบบความไวของเชื้อโปรปิโอนิแบคทีเรียม แอคเน่จากผู้ป่วยสิวต่อยาปฏิชีวนะ

นายปียะวัฒน์ ภูมิสุวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอายุรศาสตร์ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544 ISBN 974-17-0538-7 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

IN VITRO STUDY OF ANTIBIOTIC SENSITIVITY PATTERN OF PROPIONIBACTERIUM ACNES ISOLATED FROM ACNE VULGARIS PATIENTS

MISTER PIYAWAT POOMSUWAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Medicine

Department of Medicine

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic year 2001

ISBN 974-17-0538-7

การศึกษารูปแบบความไวของเชื้อโปรปิโอนิแบคทีเรียม แอคเน่ หัวข้อวิทยานิพนธ์ จากผู้ป่วยสิวต่อยาปฏิชีวนะ นาย ปียะวัฒน์ ภูมิสุวรรณ โดย สาขาวิชา อายรศาสตร์ คาจารย์ที่ เร็กษา รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ นภดล นพคุณ คาจารย์ที่เริกษาร่วม คาจารย์ นายแพทย์ คนันต์ จงเถลิง คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ภิรมย์ กมลรัตนกุล) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ธานินทร์ อินทรกำธรชัย) อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ นภดล นพคุณ) คาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ นายแพทย์ อนันต์ จงเถลิง)

อาจารย์ นายแพทย์ สมเกี่ยรติ แสงวัฒนาโรจน์)

The Worker

รีรร ฐก กรรมกา

กรรมการ

(อาจารย์ วีนัส อุดมประเสริฐกุล)

ปียะวัฒน์ ภูมิสุวรรณ: การศึกษารูปแบบความไวของเชื้อโปรปิโอนิแบคทีเรียม แอคเน่จากผู้ป่วยสิว ต่อยาปฏิชีวนะ (IN VITRO STUDY OF ANTIBIOTIC SENSITIVITY PATTERN OF PROPIONIBACTERIUM ACNES ISOLATED FROM ACNE VULGARIS PATIENTS) อ. ที่ปรึกษา : รศ. นพ. นภดล นพคุณ, อ. ที่ปรึกษาร่วม: อ.นพ. อนันต์ จงเถลิง; 75 หน้า. ISBN 974-17-0538-7.

ความสำคัญของปัญหา มีรายงานการดื้อยาของเชื้อPropionibacterium acnes (P. acnes) ต่อยา ปฏิชีวนะที่ใช้รักษาสิวในต่างประเทศ ซึ่งในประเทศไทยมีการนิยมใช้ยาปฏิชีวนะในการรักษาสิวเช่นกัน แต่ยัง ไม่มีรายงานการศึกษาการดื้อยาของเชื้อ P. acnes ต่อยาปฏิชีวนะที่นิยมใช้ในการรักษาในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบความไวของเชื้อ P. acnes จากผู้ป่วยสิวต่อยาปฏิชีวนะที่นิยมใช้ รักษาสิวในประเทศไทย

<u>วิธีดำเนินการ</u> ได้ทำการศึกษาเชิงพรรณนา โดยทำการกดสิวอุดตันจากผู้ป่วยสิวจากผู้ป่วยสิว 81 คนแล้วนำมาเพาะเชื้อ และตรวจสอบหาเชื้อ *P.acnes* แล้วนำมาทดสอบหาค่าความไวของเชื้อต่อยาปฏิชีวนะ 5 ชนิด คือ คลินดามัยชิน, อีริทโธรมัยชิน, เตตร้าซัยคลิน, ดอกซีซัยคลิน และมิโนซัยคลิน

<u>ผลการศึกษา</u> ผู้ป่วย 65 จาก 81 คนเพาะได้เชื้อ P.acnes พบค่าความเข้มข้นของยาต่ำสุดที่ สามารถยับยั้งเชื้อได้ที่ 90 เปอร์เซ็นไทด์(MIC90)ของยาคลินดามัยซิน, อีริทโธรมัยซิน, เตตร้าซัยคลิน, ดอกซีซัยคลิน และ มิโนซัยคลินเท่ากับ 0.38, 0.038, 0.094, 0.175 และ 0.032 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ พบเชื้อP.acneจากผู้ป่วย 4 คนดื้อต่อยาคลินดามัยซิน และอีริทโธรมัยซิน คิดเป็น 6.15% โดยไม่ พบการดื้อต่อยาเตตร้าซัยคลิน ดอกซีซัยคลิน และมิโนซัยคลิน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อที่เพาะขึ้นกับ ความรุนแรงของสิว ช่วงอายุ เพศ และประวัติการรักษา พบมีแนวโน้มการดื้อยาในกลุ่มผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรง มาก เคยได้รับการรักษามาก่อน และช่วงอายุน้อยโดยไม่สัมพันธ์กับเพศ พบค่าMICของยาอีริทโธรมัยซินสูงใน กลุ่มผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงมากเมื่อเทียบกับที่มีอาการรุนแรงน้อยและรุนแรงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติโดยไม่พบความแตกต่างของค่าMICของยาที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบในด้านการ รักษาที่เคยได้รับ ช่วงอายุ และเพศแต่พบว่ามีแนวโน้มค่าMICสูงขึ้นกลุ่มผู้ป่วยที่เคยได้ยาทาภายนอก

ฐาป พบอุบัติการณ์การดื้อยาของโปรปิโอนิแบคทีเรียมต่อยาปฏิชีวนะที่ใช้มากในปัจจุบันคือ คลิน ดามัยขึ้น และอีริทโธรมัยขึ้น คิดเป็น 6.15% ค่าMICสูงขึ้นในกลุ่มผู้ป่วยที่เคยได้รับการรักษามาก่อน และพบ มีแนวโน้มการดื้อยาในกลุ่มผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงมาก เคยได้รับการรักษามาก่อน และช่วงอายุน้อย

ภาควิชาอายุรศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต
,	ลายมือซื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2544	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ann clyllul

4275240030 : MAJOR MEDICINE (DERMATOLOGY)

KEYWORD ACNE VULGARIS / PROPIONIBACTERIUM ACNE / ANTIBIOTIC SENSITIVITY

IN VITRO STUDY OF ANTIBIOTIC SENSITIVITY PATTERN OF PROPIONIBACTERIUM

ACNES ISOLATED FROM ACNE VULGARIS PATIENTS. THESIS ADVISOR: PROF.

NOPPADOL NOPPAKUL, M.D., THESIS COADVISOR: ANAN CHONGTHALONG, M.D.;

75 pp. ISBN 974-17-0538-7.

<u>Background</u>: There were many reports on resistance of *Propionibacterium acnes* (*P.acnes*) to many antibiotics used in treatment of acnes in many countries. This had not been documented in Thailand.

Objectives: To study sensitivity pattern of *P.acnes* from patients with acne vulgaris

Methods: *P.acnes* was cultured from comedone lesions. The sensitivity tests for clindamycin, erythromycin, doxycycline, tetracycline and minocycline were done to determine Minimal inhibitory concentration (MIC) and drug resistance.

Results: P.acnes were cultured from 65 of 81 patients with acnes. MIC90 of clindamycin, erythromycin, doxycycline, tetracycline and clindamycin was 0.38, 0.038, 0.094, 0.175 and 0.032 μg/ml respectively. P.acnes from 4 patients (6.15%) resisted to clindamycin and erythromycin. P.acnes were found in every types of patients. The resistance had tendency to occur in patients with severe acnes and young patients with acnes. The MIC of erythromycin was significantly higher in patients with severe acnes than mild and moderate acnes. There was no different statistical significance of MIC among age, sex and history of treatment but previously topical treated patients had tendency to have higher MIC.

<u>Conclusions</u>: We found that 6.15% of *P.acnes* cultured from comedone lesion from Thai patients resisted to clindamycin and erythromycin. The MIC was higher in previously treated patients. The resistance had tendency to occur in patients with severe acne, younger patients and previously treated patients.

Department Medicine	Student's signature	V	12500
Field of study Medicine	Advisor's signature	Lnap	Nouse
Academic year 2001	Co-advisor's signatur	re ann (clifthalm

. 7 . .

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รองศาสตราจารย์นายแพทย์ นภดล นพคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์นายแพทย์ อนันต์ จงเถลิง อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง ข้อคิดเห็น และ ข้อมูลต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อ การวิจัยด้วยดี ตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้คำแนะนำในเรื่องการวิจัย และสถิติ ได้แก่ ศาสตราจารย์นายแพทย์จิตร สิทธิอมร อาจารย์วีนัส อุดมประเสริฐกุล อาจารย์สมรัตน์ เลิศมหาฤทธิ์ อาจารย์นายแพทย์วิฑูรย์ โล่ห์สุนทร

ขอขอบพระคุณ นางสาวมยุรี ขันติพงศ์ นักวิทยาศาสตร์ประจำหน่วยจุลชีววิทยา ที่ให้ คำแนะนำที่ช่วยเหลือในเรื่องการให้ข้อมูล และการทำงานทางห้องปฏิบัติการ

ขอขอบพระคุณแพทย์ทุกท่าน ที่ทำการส่งต่อผู้ป่วยสิว ให้ผู้วิจัยทำการศึกษา

ท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบคุณ บิดา-มารดา ซึ่งให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จ การศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	٩
กิตติกรรมประกาศ	ณ
สารบัญ	I
สารบัญตาราง	៕
สารบัญภาพ	ល្ង
คำย่อ	ป
บทที่	
1. บทนำ	1
2. สิวและการรักษา	3
3. โปรปิโจนิแบคที่เรีย แอคเน่	15
4. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17
5. วิธีการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล	19
6. ผลการวิจัย	29
7. อภิปภายผลการวิจัย	46
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	55
รายการอ้างอิง	59
ภาคผนวก ก	64
ภาคผนวก ข	65
ประวัติยังขียบวิทยาบิพบล์	75

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้
1.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดแบ่งตามช่วงอายุ และเพศ	29
2.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดโดยแบ่งตามประวัติการได้รับยา	29
3.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดโดยแบ่งตามความรุนแรงของโรคโดยวิธี	
	Leeds grading technique	30
4.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยที่เพาะได้เชื้อ P. acnes แบ่งตามช่วงอายุและเพศ.	31
5.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยที่เพาะได้เชื้อ P. acnes โดยแบ่งตามประวัติการ	
	ได้รับยา	31
6.	ตารางแสดงข้อมูลจำนวนผู้ป่วยที่เพาะได้เชื้อ P. acnes โดยแบ่งตามความรุนแรง	
	ของโรคโดยวิธี Leeds grading technique	31
7.	ตารางสรุปผลเชื้อที่เพาะขึ้น	32
8.	ตารางแ ส ดงเปรียบเทียบจาการทางคลินิกกับเชื้อที่พบ	33
9.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ของเชื้อที่เพาะได้กับช่วงอายุ	34
10.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ของเชื้อที่เพาะได้กับเพศของผู้ป่วย	34
11.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรักษาที่เคยได้รับกับเชื้อที่เพาะได้	35
12.	ตารางสรุปผลค่า MIC ของยาปฏิชีวนะทั้ง 5 ชนิด	36
13.	ตารางแสดงจำนวนผู้ป่วยที่พบเชื้อ P. acnes ดื้อต่อยา	36
14.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่าความรุนแรงของสิวกับการตอบสนองของเชื้อ	
	P. acnes ต่อยาปฏิชีวนะ	38
15.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการดื้อยาของเชื้อ P. acnes กับช่วงอายุ	39
16.	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการดื้อยาของเชื้อ P. acnes กับเพศของป่วยสิว.	40
17.	ตารางแ ล ดงความสัมพันธ์ระหว่างการดื้อต่อยาของเชื้อ P. acnes กับการรักษาที่	
	เคยได้รับ	40
18.	ตารางแสดงค่า MIC90 โดยแบ่งตามการรักษาที่เคยได้รับมา	41
19.	ตารางแสดงการประมวลผลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่า MIC ของยาชนิดต่างๆกับ	
	ประวัติการได้ยา	41
20.	ตารางแสดงค่า MIC90 ของยาปฏิชีวนะ โดยแบ่งตามเพศ	42

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21.	ตารางแสดงค่าการวิเคราะห์ผลทางสถิติของ MIC ของยาปฏิชีวนะต่างๆเปรียบ	
	เทียบระหว่างเพศ	42
22.	ตารางแสดงค่า MIC90 โดยแบ่งตามช่วงอายุ	43
23.	ตารางแสดงข้อมูลการวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบค่า MIC โดยแบ่งตามช่วงอายุ	43
24.	ตารางแสดงค่า MIC90 โดยแบ่งตามความรุนแรงของสิว	43
25.	ตารางแสดงข้อมูลวิเคราะห์ทางสถิติ เปรียบเทียบค่า MIC ของยาโดยแบ่งตาม	
	ความรุนแรงของสิว	44
26.	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลค่า MIC ของยาอีริทโธรมัยซินโดยเปรียบเทียบระหว่าง	
	กลุ่มผุ้ป่วยสิวที่มีอาการรุนแรงน้อยกับกลุ่มผู้ป่วยสิวที่มีอาการรุนแรงมาก	44
27.	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลค่า MIC ของยาอีริทโธรมัยขึ้นโดยเปรียบเทียบระหว่าง	
	กลุ่มผู้ป่วยสิวที่มีอาการรุนแรงปานกลางกับกลุ่มผุ้ป่วยสิวที่มีอาการรุนแรงมาก	44
28.	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลค่า MIC ของยาอีริทโธรมัยขึ้นโดยเปรียบเทียบระหว่าง	
	กลุ่มผู้ป่วยสิวที่มีอาการรุนาแรงปานกลางกับกลุ่มผู้ป่วยสิวที่มีอาการรุนแรงน้อย	44
29.	ตารางแสดงเปรียบเทียบค่า MIC90ทที่ศึกษาได้กับผลในต่างประเทศ	54
30.	ตารางแสดงเชื้อที่พบขึ้นในผู้ป่วยแต่ละราย	66
31.	ตารางแสดงค่าความเข้มข้นต่ำสุดของยาปฏิชีวนะที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโต	
	ของเชื้อ P.acnes	70
32.	ตารางแสดงการวิเคราะห์การกระจายข้อมูลของค่า MIC ของยาชนิดต่างๆ	74
33.	ตารางแสดงการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่า MIC ของยาชนิดต่างๆด้วย	
	Friedman test	75

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ		หน้า
1.	แผนภูมิเปรียบเทียบช่วง MIC15-90 ของยาปฏิชีวนะ	52
2.	แผนภูมิเปรียบเทียบช่วง MIC15-95 ของยาปฏิชีวนะ	53
3.	แผนภูมิฮิสโตแกรมของความถี่ของยาแจกแจงตามค่า MIC	73

คำย่อ

มคก/มล ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร

MIC Minimal inhibitory concentration

(ค่าความเข้มข้นของยาต่ำที่สุดที่สามารถยับยั้งเชื้อได้)

P. acnes Propionibacterium acnes

P. granulosum Propionibacterium granulosum